

(29 Mart 2019, Cuma)

Haçlı ruhuyla, batı emperyalistlerle mücadele, hamasetle, retorikle, geçmişin parlak dönemine sığınmakla temin edilemez. Gerçekçi, ayakları yere basan, kendini ve düşmanını bilen ona göre bir var oluş sergileyen nesille mümkün olabilir.

Müslüman fert, tek başına vecibelerini yerine getirmekle emperyalizme karşı duramaz. Her bir ferdin yapabileceği sınırlıdır. İşin aslı kişilerde bitiyorsa da kişilerin ferden ferde yaptıklarını değerlendiren, yönlendiren işleme koyan organizasyonların da olması zaruridir.

Fertlerin eğitiminde, yönlendirmelerinde ve elde ettiklerini değerlendirmede onları destekleyen bir yapının olması lazımdır. Bu yapılar; aile, cemaatler/ vakıflar veya devletin herhangi bir kurum ve kuruluşu da olabilir.

Aile

Toplumunu oluşturan, ayakta tutan ilk ocak ailedir. Genelde aileler bu konuda hassastırlar çocuklarının geleceğini düşünüyorlar.

Kimi aileler çocuklarını eğitirken ülke ve İslam'ın geleceğinden çok yalnızca çocukların kendilerini düşünüyorlar. Dolayısıyla Haçlı ruhuna direnip direnmemek onlar için mühim değil, mühim olan dünyada geçer meslek ne ise onu çocuklarına vermek ve istikballerini kurtarmaktır. Kimi aileler çocukların geleceğini batı ruhuna teslim olmakta görebilir, çocuklarını böyle yetiştirebilirler.

Türkiye'de ve İslam coğrafyasında yaşayan herkes bilmelidir ki, batıya ruhunu teslim eden genç neslin ebeveynine de faydası olmaz. Tek tek her bir ferdin, ailelerin, bu ülkenin ve İslam dünyasının geleceği İslamî değerlere sahip çıkmakla mümkündür. Bu hususta ailelere yol gösterilmelidir. Ülke, batı emperyalistlerin emrine amade olursa, hiçbir kişi ve aile huzur içinde yaşayamaz.

Hiç kimse istese de tüm geçmişini silemez. Tarih gösterdi ki batı insanı, kendilerine ne kadar benzemeye çalışırsak çalışalım bizi asla kendine eşit/denk görmez.

Öyle ise kendimiz kalarak batıyla ilişki kuracak bir nesil yetiştirmeliyiz. Bu konuda ilk iş ailelere düşer.

Aileler, okullarla işbirliği yaparak çocukların istidadını ve ülke gerçeklerine uygun bir yöne yönlendirmelidirler. Tüketimden, gereksiz zaman kaybindan, geleceği olmayan işlerden çocuklarını uzak tutmalıdırlar. Modern dünyanın gidişatını anlayıp gelecekte İslam ve Müslümanların bu dünyada nasıl bir yer edineceklerini küçük yaşlarda onların zihnine nakşetmelidirler. İlk zihin inşası hayat boyu devam eder. İnsanın zati, ailesi, çevresi, ülkesi, ümmeti, tüm insanlık adına, aile ocağında ne edildi ise ona göre bir yol alır. Bu ilk istikamet bozuk olursa telafisi zordur.

Aileler, çocuklarının maddi/dünyalık elde etmeleri için gösterdikleri gayretin hiç olmazsa benzerini veya yarısını manevi şahsiyetlerin oluşması için harcamalıdırlar. İyi bir okul için harcadıkları paraların, gösterdikleri gayretlerin yarısını, namaz kılmalarını sağlamak, ahlaklarının düzgün olmasını temin etmek, İslam'ı öğrenmeleri için harcasalar bile yeterli olabilir. Geleceğe hazırlarken hangi çevreyle irtibat kurmaları gerekir hususunda da aileler titiz davranmalıdırlar.

Hayat boyu temin edecekleri ortamın hazırlanması da ailelerin vazifeleri arasındadır. Kimi aileler, çocukların ahlakları ve Müslüman oluşlarının temini için gerekli hassasiyetleri gösteriyorlar ama hayatlarını sürdürecekleri sosyal ortamı düşünmüyorlar, kendileri her şeyi temin edebileceklerini sanıyorlar ve çocuklarını daima kendi kontrolleri altında tutarak asosyal bir insan yetiştirdiklerin farkına bile varamıyorlar. Bu hal belli bir yaşa kadar geçerli olabiliyor ama belli bir yaştan sonra o çocuk anne- babanın kontrolünden ister istemez çıkıyor. Çıkınca da sudan çıkmış balığa dönüyor. Çocuklara bunu yapmaya ebeveynin hakkı yoktur ve böylesi çocuklar, anne-babasına kinlenebilirler, onların bağlı bulunduğu ortamdan ve inanç sisteminden de kopabilirler. Hayat boyu birlikte yürüyecek bir ortam hazırlamak ve beraber yürüyecekleri bir arkadaş grubu oluşturmak en akıllı yoldur.

Tek başına kişi bunu yapamaz, güvendiği kişi, cemaat/vakıf, çevre, kurum-kuruluşla ortaklaşarak bunun teminine gidilmelidir. Çocuğunuza birkaç dil öğretebilirsiniz, birkaç dalda

doktora yaptırabilirsiniz, (maddi durumunuz iyi ise özel okullarda bunları rahat sağlayabilirsiniz- çocuğunuzun yetenekleri bunları kaldıramayacaksa bile-) makam-mevkii sahibi yaptırabilirsiniz. Bunlara karşı değilim, bunlar gerekli de olabilir, hatta yerine göre gereklidir de diyebiliriz. Fakat bu yeteneklerle bu vasıflarla mücehhez kişi eğer İslam ahlakıyla ahlaklanmamışsa, Müslümanlara tepeden bakıyorsa, ebuedadını hor görüyorsa, bağlı bulunması lazım gelen İslam medeniyetini küçümsüyorsa, batı değer yargılarını, haçlılık ruhunu içine sindirmişse bu yetenek ve becerilere sahip o evladın ebeveynine de geniş ailesine de ülkesine de Müslüman dünyaya da faydası yoktur. Bir nevi teknik bir alet gibidir, öğrendiklerinin robotudur.

Biz robot değil eşref-i mahlukatı yetiştirmekle mükellefiz. Bunu söylerken okumayı, kariyer yapmayı asla küçümsemiyorum, önemsiz görmüyorum. Burada bir öncelikten söz ediyorum. Önceliğimiz iyi insan ve iyi Müslüman olmaktır, insanlık ile Müslümanlığı birbirinden ayıran zihne de karşıyım.

Cemaatler- Vakıflar

Toplumu oluşturan ikinci ayak toplumsal yapıyı en çok etkileyen cemaatler/ vakıflardır. Bunların da topluma, insanlığa karşı vazifeleri vardır. Batılı manada sivil toplum ile İslamî cemaat ve vakıflar aynı değildir. Bizim medeniyetimizde cemaat/vakıf, insanı pişiren, hayata hazırlayan, eksiğini tamamlayan, topluma ve insanlığa faydalı olması için lazım gelen; edep, ahlâk, adalet ve beceriyi veren yapıdır. Cemaat/vakıf kişiler üzerinden bir şeyler devşiren değil, onlara hizmet eden, yollarını açan, çalışma alanlarını genişleten, rehberlik eden müesseselerdir.

Medeniyetimizin ayakta kalması biraz da cemaat/ vakıf çalışmalarına bağlıdır. Toplumu oluşturan cemaatlerdir, devlet genel itibarıyla düzeni sağlar, iç- dış tehlikeleri bertaraf eder. Devletin işleyişini yürütün kurum-kuruluşlar kurar ve onları adil bir şekilde işletir. Belki ilim ve bilgiyi devlet verir lakin ahlâkı ve geleceğin nereye everileceğini en çok cemaatler belirler. Çünkü onlar mevcut işleyişi değil gelecek için hazırlık yaparlar. Onların düzeni yürütme ve güvenliği tesis etme yükümlülüğü yoktur, bu konuda devlete sadece yardımcı olurlar. Aslına bakılırsa işin yükünü devlet çeker, ama insanın nasıl olması lazım geleceğini de cemaatler belirler. Cemaatler kendi aslî vazifesini ifa edebilirlerse devlet de rahat eder. Ahlâk, erdem, adaletin işleyişi, irfan, diğerkamalık devletten çok cemaatlerin işidir. Devlet adalet için ortam hazırlar, cemaat ise o adaleti icra edecek kişiye vicdani özellikler aşılar. Devlet işin şekli, kalıbı, cemaatler ise işin ruhu, manevi cephesidir. Cemaatler buna yönelir ve böyle işlev görürlerse

insanımız batı emperyalizmine karşı kendini muhafaza edebilir, insanlık için yeni ve adil bir sığrama yapabilir.

Devlet

Halkı Müslüman olan devletler, ilk önce halkıyla barışmalıdır. Halkın anlayışını, durduğu yeri, gittiği istikameti anlamayan, beğenmeyen kişi o halkı idare etme hakkına sahip olmamalıdır. Zihin yapısı batı medeniyetine köle olmuş kadronun İslam coğrafyasına hâkimiyetinin zamanı dolmuş, o zihniyet miadını doldurmuştur. Elan batı medeniyeti çökmeye yüz tutmuş, geçmiş heybetiyle ve alternatif olmadığı için güçlü görüntüsünü sürdürüyor hayatiyetini ve üstünlüğünü. Cazibesini kaybetmiş bir medeniyetin değer yargılarını, insanlığın ortak değeri imiş gibi görmek ve göstermek, bizim insanımızın çöküntüsünün boyutunu gösteriyor. Bu durum halktan çok devletçiklerin çöküşünü gösterir.

Halkı Müslüman devletler; önce kendi insanıyla, kendi kültürüyle, kendi medeniyetin değer yargılarıyla hemhal olmalı, onu tanımalı, onu yaşatmaya gayret etmelidir. Kendi medeniyetinden kopan bir devletin ayakta kalması mümkün değildir.

Kendi değer yargılarına dayanan devlet(ler), idare biçimlerinden başlayarak batı ile yeniden ilgi kurmanın yollarını aramalıdır. Batı tarzı devlet idaresi mutlakmış gibi kabul etmemelidirler. Batı ve doğuyu da hesaba katarak bugünün şartlarına uygun bir idari şekil üzerinde çalışmalı buna kafa yormalıdır. Batıdan devraldığımız tüm devlet yönetme biçimi bizim için derde deva olamamıştır. Kapitalizm, sosyalizmi liberalizm, oligarşi, teokrasi, demokrasi, batı tarzı krallık vb. hepsi de açmazdadır. Bu çağ yeni bir idari biçime gebedir. Bunun kökenlerini ve temel umdelerini İslam anlayışında ve İslam'ın tarihî tecrübelerinde bulabilme imkanları da araştırılmalıdır. Bundan çekinmemeli, bu tür arayışları geriye gidiş diye kabul etmemelidir.

Modern dünyanın her şeyi, her tür idare biçimini deneme hakkı vardır da bizim kendi değer yargılarımızdan, imanımızdan, ahlakımızdan, iktisat anlayışımızdan, devlet idare biçiminden... hareketle neden yeni bir idari şekil denemeyelim.

Kaldı ki, İslam'ın hakim olduğu dönemlerde insanlık bu kadar zulüm görmemiştir.

Halkı Müslüman olan devletler bu konuda imkânlarını sefer etmelidir, çünkü bulacakları yeni idare biçimi bütün insanlara/ insanlığa da ufuk açacak onlara da faydası olacaktır. Avrupa kendi kıtasının değer yargılarını bütün insanlığın ortak değeriymiş gibi göstermeye çalışıyor, ama gerçekler öyle demiyor. Bütün insanlığı Avrupa kıtasına sığdırmaya, bütün bir insanlık birikimini Avrupa kıtasının dar ve içe dönük zihnine hapsedmeye çalışıyor. İnsanın tarifini; insan fıtratına uygun yapmıyor, tam aksine batının dışlayıcı ve tek yönlü bakış açısına mahkum ediyor. Diğer medeniyetlerin birikimini ve değer yargılarını dışarıda bırakıyor. Gelişmekte olan dünyayla, başka anlayış ve farklılıklar yüz yüze yan yana gelince de batı kafası ile şekillenmiş ve şartlanmış, kişi, kurum ve devletler, intibak etmekte ve birlikte yaşamakta zorlanıyorlar. Bu keşişim noktalarında diğer medeniyetlerle yüzleşen batı ve doğu medeniyetleri kendilerini mutlak görerek İslam medeniyetini ve başka medeniyetleri, o medeniyetlerin mensuplarını kabul edemiyorlar. Ya dönüştürüyor veya imha etmeye çalışıyorlar bu ruh halinin son tezahürü (inşallah son olur) Yeni Zelanda saldırganın yaptığıyla dışa vuruyor. Bu saldırı biçimi izah etmeye çalıştığım halin dışa vurumudur. Bunu örtmek ve gizlemek için ikiyüzlü ve alalamalı hareketlerde bulunuyorlar. Kimi başörtü takıyor, kimi namaz kılıyor, kimi selam veriyor.

Sahiplenmemeleri bir bakıma iyi, ama bu tür hareketlerin çıkmaması için acaba batı kendi ruh hailini ne kadar değiştirebiliyor, acaba ne zaman diğer medeniyetlerin, diğer insanların yaşama biçimini kabulleniyor. Kendine denk görebiliyor?

Halkı Müslüman olan devletler, kendilerine yetmedikçe, batının değer yargılarına meftunluktan vazgeçmedikçe, batıyı kıblegâh olmaktan çıkarmadıkça, çare aramaya bile girişemezler. Çare bulmak için önce bulunduğu yerden rahatsızlık duyulacak. Bulduğu yeri- batı medeniyet dairesini- varılması gereken son nokta olarak gören zihniyetten çare aramayı beklemek beyhudedir. Öyle ise işe, bu zihin kodları değiştirmekle başlamalıyız. İnsanlığın ana merkezi batı değildir, insanlığın ana merkezi dünyamızın orta yeri İslam coğrafyasıdır. Bütün dinler vahiyler bu topraklardan çıkmıştır.

...